

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Ἀλλοδαπῇς Δρ. χρ. 10

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ι. Λαμπροῖδην διηγητὸν
Ὅδὸς Ἱπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (ἡ πρὸς τοὺς Τούρκους τηρητέα διαγωγή). — Διαμαρτυρήσις Ἑπειρωτῶν κατὰ τοῦ Σιλβιστρέλλη. — Ἡ ἐνωσις τῶν Ἑλληνικῶν Τραπεζῶν. — Ἀγγέλματα καὶ θρύλοι. — Οἱ ἀριθμοὶ κατὰ τῶν μωρολογημάτων τοῦ Σιλβιστρέλλη. — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Τελευταῖαι εἰδήσεις.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 15 Ἰανουαρίου 1904.

Ὅλα τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου τὴν διπλωματικὴν μεταχειρίζονται ὡς ὁδηγὸν καὶ μεσίτην πρὸς ἐπικράτησιν τῶν υλικῶν καὶ ἡθικῶν δυνάμεων τῶν εἰς τοὺς χριστικούς ἐθνικούς καὶ πολιτικούς ἀγῶνάς των. Μόνον οἱ Ἕλληνες πολιτικοὶ μεταχειρίζονται τὴν τέχνην ταύτην, ὅπως δικαιολογήσῃ τὴν ἀδυναμίαν καὶ τὴν ἀδράνειαν τῆς πατρίδος των, ἀδυναμίαν καὶ ἀδράνειαν, εἰς ἣν αὐτοὶ πρῶτοι κατεδικάσαν τὴν ἀτυχεστάτην καὶ ἀληθῶς κακοδαίμονα Ἑλλάδα.

Μῆ φωνῇ ἀπὸ τοῦ τελευταίου ποιμένος, ἀπὸ τοῦ ἀξέστου χειρώνακτος μέχρι τοῦ τραπέζιτου καὶ τοῦ λογίου, ἀπὸ τοῦ ἀπλοῦ ναύτου μέχρι τοῦ πλουσιωτάτου ἐφοπιστοῦ, ἀπὸ τοῦ ἡμεροβίου γεωργοῦ μέχρι τοῦ πολυκτῆμονος ἄσπου ἐπὶ δεκαετηρίδας ἤδη βοᾶ τὸ ἔθνος ἀπαιτοῦν τὴν στρατιωτικὴν τῆς Ἑλλάδος σύνταξιν. Ὅλοι βλέπομεν ἐν Ἑλλάδι τοὺς ἐπικραμένους κινδύνους, ὅλοι προείδομεν τῆς θυσίης τοῦ 1883 τὰ καταστρεπτικὰ ἀποτελέσματα, ὅλοι προείγνωμεν, ὅτι ἐθελομένους ὀρίζων τοῦ 1896 ἐνεχυρόμεν τὴν λαίλαπα τοῦ 1897. Μόνον οἱ Ἕλληνες πολιτικοὶ ἐκάθητο ἀμέριμνοι, διότι ἡ διπλωματικὴ των περίνοια προεβλέπετο μακροχρόνιον εἰρήνην. Ἐπικούρου δὲ εἰς τὴν διπλωματικὴν ταύτην πρόνοιαν προσεκάλεον ἐκάστοτε καὶ τὴν οικονομολογικὴν σοφίαν των. Τὸν Μάιον τοῦ 1896 ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος ἐκρίνε μᾶλλον ἐπείγουσαν φροντίδα νὰ ἀυξήσῃ τοὺς βαπτιστικούς του ἐν Μενιδίῳ καὶ νὰ ὀρχηται ἱερώμενος μετὰ τῶν κουμπάρων του ἡκιστα ἀνησυχῶν ἐπὶ τῷ ἀγγέλματι τῆς λύσεως τῆς πολιορκίας τοῦ Βάμου. Ὁ αὐτὸς ὑπουργὸς δύο ἡμέρας μετὰ τὰς σφαγὰς τῆς Ἀνωπώλεως εἰστία ἐν Φαλήρῳ ἐπιδεικνυόμενος κατὰ τὸν Τούλιον τὸν πρεσβευτὴν τῆς Τουρκίας. Ἡ ἑλληνικὴ διπλωματία, βλέπετε, ἤχθη εἰς τοσοῦτον ὕψος λεπτότητος, ὥστε νὰ προσφέρει καμπανίτην εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς φυλῆς, ἥς τὰ χεῖλη ἔφερον νωποτάτον ἔτι τὸ αἷμα τῆς σφαζομένης Κρήτης.

Τί τὰ θέλομεν τὰ ὅπλα καὶ τὰς ἄλλας παρσκευάς, ὅταν ἔχωμεν τοιοῦτους διπλωμάτας, πῶς δὲ νὰ εὐρωμεν ὅπλα, ὅταν στερώμεθα χρημάτων; Ἐκαλοῦμεν τοὺς ἐφεδρὺς τοῦ 1897 καὶ ὅπλα δὲν εἴχομεν νὰ δώσωμεν αὐτοῖς. Διὰ τί; Διότι ἐπιστρατεύμεθα χάριν τῆς διπλωματίας, ἡ διπλωματία δὲ αὕτη ἐδίδασκε τοὺς περιουσιώτας κυβερνήτας, ὅτι πόλεμος δὲν θὰ γίνῃ καὶ ἂν κατελάβομεν τὴν Κρήτην, ἄλλως διὰ τίνων μέσων θὰ ἐπορίζομεθα τὰ ὅπλα, ἂν οὐ ἡ Ἑλλὰς ἐστερεῖτο χρημάτων; Καὶ διεξήχθη ὁ οἰκτὸς ἐκεῖνος πόλεμος, ὡς διεξήχθη, δι' ἱππικῶν ἄνευ ἵππων, διὰ πυροβολικῶν ἄνευ τηλεβόλων, δι' ἐφεδρεῖων, αἵτινες ἐκρατοῦντο ἐν τῷ ναυστάθμῳ καὶ ἐν Ἀθήναις καὶ ἄλλαχού τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ κράτους, διότι ἔλειπον ἡμῖν τὰ ἐφεδρα ὅπλα. Καὶ ὅμως κατ' αὐτὸ τὸ 1897, ἂν οὐ ἡ Ἑλλὰς ἐξημιώθη πεντακόσια ἑκατομμύρια εἰς ἀπώλειαν καὶ καταστροφὴν κινήτης περιουσίας ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ ἡμερομισθίων τῶν στρατευθέντων, ἐλθόντες οἱ ξένοι εὐρον, ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἠδύνατο νὰ πληρώσῃ διακοσίαν περὶ πού ἑκατομμυρίων δραχμῶν πολεμικὴν ἀποζημίωσιν.

Μὴ διὰ τοιαύτης διαγωγῆς εἴμεθα καὶ νῦν ἀπορρασιζόμενοι νὰ παραστώμεν ἐν τῇ ἐπικειμένη λύσει τοῦ μακεδονικοῦ προβλήματος,

ἔπερ οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἡ πρόβλημα τῆς ἑλλη- νικῆς φυλῆς ὁλοκλήρου; Μὴ ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῶν διπλωματικῶν πρὸς τὴν Τουρκίαν σχέσεων θὰ παρίδωμεν σφαζομένους ὑπὸ τῶν Βουλγάρων τοὺς Μακεδόνες καὶ ὑπὸ τὴν πρόφασιν, ὅτι στερούμεθα χρημάτων, θὰ μένωμεν ἀπαθεῖς βλέποντες ὅ,τι σῶον ἀφῆκεν ἡ δολοφόνος μάχαιρα τῶν Βουλγάρων ἐξοντούμενον ὑπὸ τῶν Τούρκων βασιδοζούκων;

Ἀλλὰ θεέ μου! ὑπάρχει τόση μαρμία καὶ τοσαύτη ἀπόνοια ἐν Ἑλλάδι, ὥστε νὰ μὴ καθορᾶται, ὅτι ἡ τύχη τῆς Μακεδονίας δὲν εἶναι μόνον ζήτημα ἐξασφαλίσεως τοῦ φυλετικοῦ μέλλοντος τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἀλλὰ καὶ ἀνάγκη ἐσωτερικῆς εὐταξίας αὐτοῦ τοῦ μικροῦ βασιλείου; Νομίζει τις, ὅτι ὅταν ὁ ἐμπρηστικός δαυλὸς τῶν Βουλγάρων θὰ παραδίδῃ τὰς Σέρρας καὶ τὴν Θεσσαλονικὴν καὶ τὴν Καστορίαν καὶ τὸ Μοναστήριον εἰς τὰς φλόγας, θὰ παρήλθῃ ἡ καταστροφὴ αὕτη ἄνευ δεινῆς συνταράξεως τῆς ἐσωτερικῆς ἐνταῦθα τάξεως, ἄνευ τῆς κολοσιαιᾶς ἐκείνης συγχύσεως τῶν πάντων καὶ τῆς ἀποσυνθέσεως, ἥτις κατὰ κανόνα ἱστορικούς ἀπαραβάτους καταλαμβάνει ἐσωτερικῶς τὰ ἔθνη ἐν καιροῖς ἀδυναμίας νὰ ἀποσοθῇσιν τοὺς ἐξωθεν ἐπισκῆπτοντας κινδύνους;

Τούτων οὕτω μελλόντων ἀφεύκτως νὰ συμβῶσι, τί ποιητέον;

Ἀρκετὰ ἐγεύθημεν τῆς τουρκικῆς φιλίας. Ἐλέου πολλάνεις, ἀλλὰ φιλίαν οὐδέποτε ἔτυχον οἱ ἐπαῖται. Καὶ θέσιν ἐπαίτου ἔχει πρὸς τὴν Τουρκίαν ἡ Ἑλλὰς, ὅταν κοινῇ γνωστὸν εἶναι, γνωστότερον δὲ παντὸς ἄλλου εἰς τὴν Τουρκίαν, ὅτι φιλοῦμεν σήμερον τὴν εἰρήνην, διότι δὲν δυνάμεθα νὰ ἐπιχειρήσωμεν πόλεμον. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν εἰρήνην ταύτην ἀπεύχομεν τελείως διὰ τὴν ἀπιστίαν τῶν Τούρκων καὶ τὴν ἡμετέραν ἀδυναμίαν. Ὑπεσχέθημεν νὰ μὴ διαταράξωμεν τὴν εἰρήνην ταύτην ὑπὸ τὸν ἔρον, ὅτι θὰ ἀφῆνετο ἀνεόχλητος ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Μακεδονίας καὶ τῶν ἄλλων ὑπὸ τὴν Τουρκίαν χωρῶν νὰ βαδίσῃ τὸν δρόμον τῆς προόδου τοῦ. Ἀλλ' ἀνεόχλητος δὲν ἀφῆθη ὁ Ἑλληνισμός. Ἀδεῖς οἱ Βούλγαροι ἐξακολουθοῦσι τὰ κατ' αὐτοῦ ὄργια των, εἰς τὴν ἀνικαυμένην δὲ τῶν Τούρκων νὰ ἐξασφαλίσωσιν ἀπὸ τοῦ κινδύνου τούτου τοὺς Ἕλληνας προσετέθη καὶ ἡ πατροπαράδοτος αὐτῶν ἀγρία καὶ μισαλλόδοξος κακοπιστία. Ἀληθὲς ἀκρόπολις τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ κόσμημα αὐτοῦ, τὸ Κρούσοβον, κατεστράφη ὑπὸ τῶν Τούρκων μᾶλλον ἢ ὑπὸ τῶν Βουλγάρων. Αἱ πιέσεις, ἡ φορολογία, αἱ καταδιώξεις κατὰ τῶν Ἑλλήνων ἀπέδωκαν ἀπανταχοῦ τῆς αὐτοκρατορίας δεινότερα νῦν ἢ ἄλλοτε ποτε.

Οὐδὲν ἄρα κερδαίνομεν προσφέροντες καταφρονουμένην φιλίαν, διότι ἀληθῆ φιλίαν συνάπτουσι τὰ κράτη πρὸς τὰ δυνάμενα νὰ γίνωσιν ἐχθροί. Τοῦτο ἀκριδῶς πρέπει νὰ καταδείξωμεν πρὸς τοὺς Τούρκους, ὅτι τὴν δύναμιν νὰ γίνωμεν ἐχθροὶ των δὲν ἀπώλεσαμεν εἰσέτι καὶ ἐῖμεθα ἐτοιμοὶ καὶ ὡς ἔθνος καὶ ὡς κράτος νὰ ἀμυνώμεν ὑπὲρ τῶν δικαίων ἡμῶν ἐν Μακεδονίᾳ. Ὅταν, ἀκούσης τῆς Τουρκίας, εἰσέρχονται εἰς τὴν χώραν αὐτῆς τὰ βουλγαρικά στίφη καὶ σφάζουσιν τοὺς Ἕλληνας ἀνευπερασπιστοὺς ὑπὸ τῶν Τούρκων, πληρὲς ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ εἰσβάλωμεν εἰς τὴν αὐτὴν χώραν, ὅπως υπερασπισθῶμεν τοὺς ὁμοφύλους, διότι δὲν εἶναι φιλία, ἀλλ' ἀληθὲς ἀτιμία νὰ ἀφήσωμεν ἀόπλους τοὺς ἀδελφούς μας κρουρομένους ὑπὸ τῶν Βουλγάρων, ἔστιν ἔτε δὲ καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν Τούρκων.

Οὕτω πρέπει νὰ προσερχώμεν πρὸς τοὺς. Ἐτοιμαζόμεθα πρὸς πόλεμον, συντάσσομεν ἔτι καὶ ἐθελοντικὰ σώματα οὐχὶ ἵνα διαταράξωμεν τὴν εἰρήνην, ἀλλ' ἵνα ἀποσοθῇσιν αὐτῆς ἀπειλούμενα κακὰ. Οὐχὶ ἡμεῖς, ἀλλ' οἱ Τούρκοι εἶναι οἱ ταρασσόντες τὴν εἰρήνην ταύτην, ὅταν καταμαρτυρῇται οὕτω ἐναργῶς ἡ ἀδυναμία αὐτῶν νὰ τὴν ἐξασφαλίσωσιν.

Ἰκανοὶ ἤδη Ἕλληνες προσνήχθησαν θύματα εἰς τὴν τουρκικὴν φιλίαν. Ἡ φιλία

αὕτη δὲν θὰ μεταβληθῇ, ἂν μὴ μεταβάλωμεν ἡμεῖς συμπεριφορὰς τρόπους. Οἱ Βούλγαροι θὰ ἀφῆνται ἀκαταδίωκτοι, ἐφ' ὅσον φρονέουσιν Ἕλληνας, διότι διὰ τὸν Τούρκον ῥυαῖος εἶναι καὶ ὁ Ἕλληνας, ῥυαῖος καὶ ὁ Βούλγαρος.

Παρασκευαί λοιπὸν καὶ πάλιν παρασκευαί. Ἰδοὺ τὸ σύνθημα τῆς ἐνεργείας καὶ τοῦ κράτους καὶ τοῦ ἔθνους. Τούτου ἡ ἐνέργεια πρὸς κατὰ καθῆκον ὑπέρτατον νὰ τελεσθῇ ἐν γνώσει τῆς πολιτείας καὶ νὰ ὑπαχθῇ ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τῆς. Ἀλλ' ἂν τὸ κράτος μὴ θέλῃ νὰ μετέλθῃ τὴν μέθοδον ταύτην τῆς ἐκπληρώσεως τῆς ἀποστολῆς του, τὸ ἔθνος τὸ ἑλληνικὸν δὲν κατήντησεν εἰσέτι ἔθνος φελλάχων, ὥστε νὰ μὲνῃ ἀπαθὲς καταστροφόμενον, διότι ἔδωκε μὲν ὅλα τὰ ἄλλα δικαιώματα εἰς τὴν πολιτείαν, ἀλλὰ ὅχι καὶ τῆς ταφῆς τὸ δικαίωμα.

Στόμαχοι ἐχορτάσθησαν· σάρκες ἐπαχύνθησαν πολλὰ ἐκ τοῦ δημοσίου τῆς Ἑλλάδος ταμείου· καιρὸς νῦν ἐκ τῶν πόρων τοῦ ταμείου τούτου νὰ πορισθῇ τὸ ἔθνος τὰ μέσα τῆς ἀμύνης του ἐπείγοντως. Εἰς τοῦτο καλεῖται ἡ Ἑλληνικὴ βουλὴ σήμερον. Καὶ ὅταν πληρωθῶσιν αἱ ἀποθήκαι τοῦ στρατοῦ ὅπλων καὶ πυρομαχικῶν, τότε καὶ μόνον τότε θὰ δυνήσῃμεν νὰ μετελθῶμεν πρὸς τὴν Τουρκίαν τὴν γνησίαν διπλωματίαν, τοῦτ' ἔστι τὴν διπλωματίαν τῆς ἀληθείας, ἥτις συνίσταται εἰς τοῦτο καὶ πρὸς τοὺς Βουλγάρους καὶ πρὸς τοὺς Τούρκους καὶ πρὸς τὴν Εὐρώπην, ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν δύναται νὰ ἀνεχθῇ ἐρημομένην τὴν Μακεδονίαν.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ ΒΛΔΟΥ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΜΩΡΙΩΝ ΤΟΥ ΣΙΛΒΙΣΤΡΕΛΛΗ

Πρῶτον ἐξ ὧν τῶν ἐν Ἑλλάδι ἡπειρωτικῶν σωματείων οἱ ἐν Βώλῳ Ἑπειρώται ἐταράχθησαν ἐπὶ τῇ περιφάνῳ ἐκθέσει τοῦ Σιλβιστρέλλη, ἐν ᾗ ὁ διπλωμάτης οὗτος ὁπαδὸς τῆς νέας μεγαλομανοῦς κατακτητικῆς πολιτικῆς τῆς Ἰταλίας ἐπεκτείνει τὰ ὅρια τῆς Ἀλβανίας ἀπὸ τοῦ Ἀψοῦ ποταμοῦ μέχρι τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου οὐδαμῶς βλέπων Ἑπείρον. Κατὰ τῆς ὕβρεως ταύτης πρὸς τὴν πρωτότοκον τοῦ ἑλληνισμοῦ θυγατέρα, οἷα ἡ Ἑπείρος εἶναι, συνηθὼν εἰς συλλαλητήριον οἱ ἐν Βώλῳ Ἑπειρώται καὶ τηλεγραφικῶς ὑπέβαλον ἔντονον διαμαρτυρίαν τῇ Α. Μ. τῷ Βασιλεῖ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῷ ὑπουργῷ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ῥωμάνω, κοινοποιήσαντες καὶ πρὸς ὅλας τὰς ἐφημερίδας τῶν Ἀθηνῶν, ἐν οἷς καὶ τὸ ἡμέτερον φύλλον.

Συγχαίρομεν τοὺς ἐν Βώλῳ Ἑπειρώτας ἐπὶ τῇ διαμαρτυρίᾳ ταύτῃ, ἀλλὰ καὶ χαίρομεν συγχρόνως ὡς Ἑπειρώται, ὅτι ὀρίσεται τελευταῖον σωματεῖον Ἑπειρωτικῶν συνταγμένωνδυνάμεων νὰ ἀναρτῇ τὰς κατὰ τοῦ ἔθνους τῆς Ἑπείρου ὕβρεις καὶ ἀποτελοῦν κέντρον εὐσύντακτον, οἷα ἔπρεπε κατὰ τὰς νῦν χριστικούς περιστάσεις νὰ ὑπάρχωσιν οὐ μόνον ἐν Ἑλλάδι, ἀλλὰ καὶ ἐν πάσῃ ἐλευθερᾷ χωρᾷ, ὅπου καὶ Ἑπειρώται διατρέβουσιν. Διότι πῶς θὰ ἴσχυον νὰ ἀμυνώμεν τὴν ἐλευθερίαν, ἂν ἡ ἀνάγκη οὐ μόνον διὰ διαμαρτυρίαν λόγους, ἀλλὰ καὶ ἔργοις νὰ υπερασπισθῶμεν τὴν παντλήμονα ἡμῶν πατρίδα, πρὸς τὴν ὑπεράσπισιν δὲ ταύτην ἐπερ ποτὲ καὶ ἄλλοτε νῦν ἐστὶ χρεῖα νὰ συνταχθῶμεν εἰς σωματεῖα οἱ Ἑπειρώται, ὅπου δῆποτε ἂν εὕρισκόμεθα.

Ἡ διαμαρτυρία τῶν ἐν Βώλῳ Ἑπειρωτῶν ἔχει:

Οἱ ἐν Βώλῳ ἐγκατεστημένοι καὶ παρεπιδιηγούμενοι Ἑπειῶται συνελθόντες εἰς πάνδημον συλλαλητήριον ἐξ ἀφορμῆς τῆς παρὰ τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἰταλίας Σιλβιστρέλλη ἐν ἐπισήμῳ ἐκθέσει σκοπίμου παρασιωπήσεως τῆς ἰδιαίτης ἡμῶν πατρίδος Ἑπείρου εὐσεβάστως ἀπειθυνομένη τῇ Ὑμετέρᾳ Μεγαλειότητι καὶ Α. Ἐξοχότητι καὶ διαμαρτυρομένη ἐντόνως κατὰ τῆς τοιαύτης ἐπιβουλῆς ἔθνολογικῆς παραχαράξεως, ἀπὸ πάντοτε καὶ ἰσχυρῶς ἡ

τοῦ Ἀψοῦ διαρρομένη χώρα οὐδέποτε ἔπαυσε νὰ καλεῖται Ἑπείρος καὶ νὰ εἴναι κατὰ τὴν γλῶσσαν τὴν παιδείαν καὶ τὸ φρόνημα τῶν ὑπὸ τὴν Ὀθωμανικὴν Αὐτοκρατορίαν ἀκραϊφνεστέρων Ἑλληνικῶν χωρῶν, οἱ δὲ γεννηθέντες ζῶντες καὶ καταγόμενοι ἐξ Ἑπείρου λογίζομεθα ἀπαξάπαντες ὁμίαιμονες ἀδελφοὶ καὶ σεμνυνόμεθα διὰ τὴν κοινὴν ἡμῶν καταγωγὴν καὶ Ἑλληνικὴν μόρφωσιν.

Ἡ Ἑπιτροπὴ

Νικολαΐδης, Χαριστάκης, Ἀδαμίδης, Κούρτιος, Κορινῆς, Γκιόλμας, Χρηστοζήσης.

Ἐν τῇ συναδέλφῳ «Σάλπιγγι» Λαρίσης ἀναγράφεται ὡσαύτως καὶ ἡ τῶν ἐν Λαρίσῃ Ἑπειρωτῶν διαμαρτυρία κατὰ τῆς ἐκθέσεως τοῦ Σιλβιστρέλλη. Ἡ χαρὰ ἡμῶν οὕτω διπλασιάζεται καὶ κρύνεται ἄξιον εὐχαριστιῶν τὸν Σιλβιστρέλλη, ὅτι διὰ τῆς κουφότητος τοῦ ἔδωκεν ἀφορμὴν νὰ ἐκδηλ. θῇ ἡ δικαία πατριωτικὴ ἀγανάκτησις τῶν Ἑπειρωτῶν κατὰ τῶν ὑποφύλων καὶ σκοπίμων παραχαράξεων τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας περὶ τῆς ἑλληνικότητος Ἑπείρου.

Τὴν διαμαρτυρίαν αὐτῶν οἱ ἐν Λαρίσῃ Ἑπειῶται ἀπηύθυναν πρὸς ὅλους τοὺς ἐν Ἀθήναις πρέσβεις τῶν Μ. Δυνάμεων, ἔχει δ' αὕτη οὕτω:

Ἐξοχότατε

Ἐκν σύμπας ὁ Ἑλληνισμὸς τὴν Ἑθνικὴν αὐτοῦ συνειδησὴν ὑβρίζομένην σπηνησάνθη ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθῆναις Πρεσβευτοῦ τῆς Ἰταλίας κ. Σιλβιστρέλλη διὰ τῆς κατὰ τὸν παρελθόντα Ὀκτώβριον δημοσιουβείσεως Ἑκθέσεως αὐτοῦ κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐπὶ τῇ ὕβρει ταύτῃ ἐντονώτατα διεμαρτυρήθη, ἡμεῖς ἰδιαίτερος οἱ Ἑπειῶται, τέκνα τῆς αὐτρώτου ἔτι Ἑπείρου, ὧν τὴν πατρίδα ὁ κ. Πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας, ἀγνοοῦμεν τίνος ἔνεκα κακονοίας ἡ ἐπιβούλου πολιτικῆς τοσοῦτον εὐχερὲς ἀπαλείφει ἀπὸ τοῦ γεωγραφικοῦ χάρτου, ἐπεκτείνων τὴν Ἀλβανίαν μέχρι τῶν πρὸς βορρᾶν ὁρίων τοῦ ἐλευτέρου Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, ἡμεῖς οἱ Ἑπειῶται, ἐν ὀνόματι τοῦ δικαίου τῶν Ἑθνῶν καὶ τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας δι' ὅλης τῆς δυνάμεως ἡμῶν διαμαρτυρούμεθα κατὰ τῆς ἀδικίας ταύτης ἐνώπιον σύμπαντος τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου καὶ ἰδίᾳ ἐνώπιον τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Μεγάλων δυνάμεων, αἵτινες ἀπὸ κοινοῦ ἐν τῇ συνεδρίῳ τοῦ Βερολίνου τὴν Ἑπείρον καθ' ἐαυτὴν ὡς Χώραν Ἑλληνικὴν ἀνεγνώρισαν.

Τὴν διαμαρτυρίαν ταύτην τῆς ἡμετέρας ἐν Λαρίσῃ Ἀδελφότητος τῆς «Ἑπειρωτικῆς Ἐνώσεως» ἀπευθύνοντες πρὸς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα, παρακαλοῦμεν Ὑμᾶς, κύριε Πρεσβευτά, νὰ εὐαρεστηθῇτε νὰ διαβιβάσῃτε αὐτὴν πρὸς τὴν Ὑμετέραν σεβαστὴν Κυβέρνησιν.

Ὑποσημιούμεθα μετὰ βαθύτατου σεβασμοῦ.

Τὸ Διοικητικὸν συμβούλιον τῆς ἐν Λαρίσῃ «Ἑπειρωτικῆς Ἐνώσεως».

Ὁ Πρόεδρος Κ. Παπαστυρίου

Τὰ μέλη

Ἀναστ. Σακελλάρους, Ἀναστ. Οἰκονόμου, Ἰ. Βασιλάκης, Δ. Κουκουμπάνης, Ἰ. Ζούγκος, Ἀρκάδιος, Ἀθ. Σλήτας.

Ἡ ΕΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

Ὁ δημοτικὸς, ὁ ἀτελεστὴς ἐμφύλιος πολιτικός ἀγῶνας ὁ λυμαινόμενος τὴν Ἑλλάδα ὑπαρτήλας, φαίνεται, διὰ τῆς μακροχρόνιου ἀσκήσεως αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν τα ἐνοσφύρα καὶ ἐλπεινὰ σπέρματά του. Ὁ μετὰ προσοχῆς παρατηρουμένων τὰ καθ' ἑμᾶς ἀπασχολοῦν παρατηρεῖται μετὰ καταπληξέως καὶ οὐδυνῆς βελγδαίαν ἐπιτελούμενην τὴν προόδον, ἀλλὰ καὶ βελγδαίαν ἐπερχομένην τὴν κατὰπτωσιν καὶ τὴν καταστροφὴν.

Τούτο τὸ ἐλπεινὸν φαίνόμενον κατεπείχον ἰδίᾳ ἐν τῇ ἀρτιαγῇ ἡμῶν βιομηχανίᾳ. Μόλις ἤρχισεν ἀναπτυσσόμενη ὑπὸ ῥῥο ἡ πρῶτη ῥηθικαὶ εὐθὺν βιομηχανία ἡ σινοπνευματοποιία καὶ δεκάδες ὅλοι ἀνέκυψαν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος βιομαὶ ἐπιτετατοί, ὅς ἐνέπνευσεν ῥεῖς καπνίνης καὶ αἰσχυρᾶς κερδοσκοπίας ἀναποφύτου καταστήσαντα τὸν συναγωνισμὸν καὶ ἀπαιρητήτων τὴν νοθεύειν καὶ τὴν κινδυνεύειν τῶν πρῶτοντων.

Τὰ ἑλληνικὰ κινεῖα ἐπὶ παραδείγματι ἤρχισαν νικηφόρα βαδίζοντα τὰ πρῶτα βήματα τοῦ δρόμου τῶν πρὸς τὴν παγκόσμιον ἀγορὰν, ἀλλ' αἰφνὴς ἤρ- χισαν ὑποχωροῦντα καὶ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐν Ρωμοῦν καὶ ἐν Τουρκίᾳ καὶ ἐν Βουλγαρίᾳ ὅχι ἐκ τοῦ πολέμου τῶν ξένων βιομηχανιῶν, ἀλλ' ἐκ τῆς ὑπο- λου ὑποναμύσεως τῆς καλοῦθους ἐπιβουλῆς Ἑλλή-

